

1. Ó Pa - ne můj, po - koj ať tvůj
na ce - stách se mnou bý - vá;
mou - dro - sti dar, lá - sky tvé žár
ať již mi ne - u - bý - vá,
a když svět - lo tvé na ce - stě své
du - še má stá - le mí - vá.

2. Hostinou svou přebohatou / nasytils chudé hosty. / Život
jsem vzal, jež tys mi dal, / svých vin jsem nyní prostý. /
S písničkou chval půjdu teď dál / s těmi, jež stůl tvůj hostí.

3. Pane, ty víš, v tobě že již / všichni chceme jedno býti. /
Ruce i hlas posiluj v nás, / chceme k tvé slávě žíti. /
Na věčnost tam dopřej všem nám / k večeri s tebou jíti.

t: Friedrich Spitta, Monatschrift für Gottesdienst und kirchliche
Kunst, 1897/8 / Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979
m: Psalmengebete und Kirchenübung, 1530 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisches Gesangbuch, 1993